

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

RKR-410-1/03/BR- /04
RKR-410-5/04/BR- /04

Kraków, dn. 30 listopada 2004 r.

DECYZJA Nr RKR- 39 /2004

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 8, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

I. Na podstawie art. 9, w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy **stwierdza się stosowanie** przez przedsiębiorców:

- Krystynę Solecką i Mariusza Soleckiego - prowadzących działalność gospodarczą na podstawie wpisów do ewidencji działalności gospodarczej pod firmą: „EURO-TAXI” Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe z siedzibą w Rzeszowie, przy ul. Popiełuszki 12/108,
- Wiesława Buż, Grażynę Buż, Martę Para, Bogdana Poradę – prowadzących działalność gospodarczą na podstawie wpisów do ewidencji działalności gospodarczej pod firmą: „RADIO-TAXI 919” P.U.H. BUŻ&BUŻ s.c. z siedzibą w Rzeszowie, przy ul. Ks. Jałowego 29,
- Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Rzeszowie - prowadzące działalność gospodarczą pod firmą: „Super-Taxi” z siedzibą w Rzeszowie, przy Al. Piłsudskiego 17,

praktyki ograniczającej konkurencję na lokalnym rynku przewozu osób taksówkami na terenie miasta Rzeszowa, polegającej na wejściu w porozumienie w sprawie cen za powyższe usługi, poprzez wprowadzenie w dniach 20 i 21 grudnia 2000 r. - jako obowiązującej w sieciach taksówkowych prowadzonych przez ww. przedsiębiorców - taryfy ustalonej jako maksymalna w dniu 20 grudnia 2000 r. na „*spotkaniu przedstawicieli rzeszowskich taksówkarzy z wszystkich korporacji radiowych i taksówkarzy niejeżdżących w sieciach*”.

i nakazuje zaniechania jej stosowania.

II. Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 powołanej na wstępie ustawy **nakłada się** na przedsiębiorców wymienionych w pkt I **kary pieniężne** – płatne do budżetu państwa – w następującej wysokości:

- Krystyna Solecka – 321,00 zł (trzysta dwadzieścia jeden złotych);
- Mariusz Solecki – 321,00 zł (trzysta dwadzieścia jeden złotych);
- Wiesław Buż – 1.228,00 zł (tysiąc dwieście dwadzieścia osiem złotych);

- Grażyna Buż – 1.228,00 zł (tysiąc dwieście dwadzieścia osiem złotych);
- Marta Para – 80,00 zł (osiemdziesiąt złotych);
- Bogdan Porada – 80,00 zł (osiemdziesiąt złotych);
- Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Rzeszowie – 1.483,00 zł (tysiąc czterysta osiemdziesiąt trzy złote).

UZASADNIENIE

Do Delegatury Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie wpłynęła informacja, że wszystkie sieci taksówkarskie na terenie miasta Rzeszowa stosują jednolite taryfy opłat oraz jednolite rabaty. Konsument, który tej informacji udzielił podał, iż korzystając z usług sieci „RADI-TAXI 919” został poinformowany przez wiozącego go taksówkarza, iż wszystkie korporacje taksówkowe na terenie Rzeszowa stosują takie same taryfy opłat, ustalane na wspólnych spotkaniach przedstawicieli korporacji. Konsument podał również, iż jego kurs został rozliczony wg taryfy w wysokości 2 zł za 1 kilometr.

W związku z powzięciem powyższych informacji, zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające. W jego toku ustalono, iż na terenie Rzeszowa działalność prowadzą trzy sieci taksówkarskie: EURO-TAXI 96-26, RADIO-TAXI 919 i Super Taxi 96-22.

Dwie z nich, tj. EURO-TAXI 96-26 i RADIO-TAXI 919 działają w formie spółek cywilnych. Zgodnie z treścią art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178 ze zm.) oraz art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807) za przedsiębiorców uznaje się w takich przypadkach wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

„EURO-TAXI” Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (zwane dalej „EURO-TAXI”) jest spółką cywilną utworzoną przez: Krystynę Solecką - przedsiębiorcę wpisanego do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Rzeszowa pod nr 3672T i Mariusza Soleckiego - przedsiębiorcę ujętego w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Urząd Miasta i Gminy w Tyczynie pod nr 1540. Przedsiębiorcy ci prowadzą jedynie działalność informacyjno-dyspozytorską w ramach sieci radio-taxi, sami natomiast nie prowadzą działalności z zakresu zarobkowego przewozu osób taksówkami. Z „EURO-TAXI” współpracuje 32 taksówkarzy.

Spółkę cywilną „RADIO-TAXI 919 P.U.H. „BUŻ&BUŻ” (zwaną dalej „RADIO-TAXI”) do dnia 1 listopada 2003 r. tworzyli przedsiębiorcy wpisani do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Rzeszowa: Wiesław Buż - pod nr 1899H oraz Grażyna Buż - pod nr 11975T. Po tej dacie do spółki przystąpili: Marta Para – przedsiębiorca prowadzący działalność na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Urząd Gminy i Miasta w Tyczynie pod nr 1399 oraz Bogdan Porada - przedsiębiorca prowadzący działalność na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Rzeszowa pod nr 13130T. Wszyscy ww. przedsiębiorcy również prowadzą wyłącznie działalność informacyjno-dyspozytorską w ramach sieci radio-taxi i nie prowadzą działalności z zakresu zarobkowego przewozu osób taksówkami. Z siecią tą współpracuje 93 taksówkarzy.

Właścicielem „Super -Taxi 96-22” (zwanej dalej „Super-Taxi”) jest Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Rzeszowie, wpisane postanowieniem Sądu Rejonowego w Rzeszowie – Sądu Gospodarczego z dnia 28 grudnia 1989 r. do księgi rejestrowej - Ns Rej.SPG 1/89. Przedmiot działania Zrzeszenia określa jego statut, który w §7 pkt 2 stanowi, iż do zadań Zrzeszenia należy między innymi prowadzenie i organizowanie działalności gospodarczej .

Zrzeszenie działa na podstawie ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o samorządzie zawodowym niektórych przedsiębiorców (Dz. U. Nr 35, poz. 194 z późn. zm.) oraz przywołanej wcześniej ustawy prawo działalności gospodarczej. Z siecią Super-Taxi współpracuje 114 taksówkarzy.

W toku postępowania Zrzeszenie wyjaśniło (pisma z dnia 11 i 26 czerwca 2003 r.), iż w dniu 15 maja 1998 r., z jego inicjatywy, powołany został Komitet Przedstawicielski Rzeszowskich Taksówkarzy. W jego skład weszli przedstawiciele wszystkich korporacji radiowych oraz taksówkarze niejeżdżący w sieciach. Komitet ten ustala taryfy dla wszystkich taksówkarzy prowadzących działalność na terenie miasta Rzeszowa.

W świetle wyjaśnień Zrzeszenia aktualnie obowiązująca taryfa została wprowadzona przez ww. Komitet od dnia 21 grudnia 2000 r. Zrzeszenie przedłożyło dokument zatytułowany: *„Protokół ze spotkania przedstawicieli rzeszowskich taksówkarzy z wszystkich korporacji radiowych i taksówkarzy niejeżdżących w sieciach odbytego w dniu 20 grudnia 2000 r.”*. Z treści protokołu wynika, iż tematem spotkania była podwyżka taryf dla taksówek osobowych. W protokole zapisano, iż z dniem 21 grudnia 2000 r. wprowadza się na terenie Rzeszowa maksymalną taryfę za korzystanie z taksówek osobowych w wysokości:

- opłata początkowa	-	5,00 zł,
- za 1 km	-	2,00 zł,
- za godz. postoju	-	20,00 zł.

W piśmie z dnia 26 czerwca 2003 r. Zrzeszenie podało, że opłaty ustalone na spotkaniu w dniu 20 grudnia 2000 r. nadal obowiązują.

Pod doręczonym organowi antymonopolowemu protokołem – w miejscach oznaczonych numerem telefonu każdej sieci - podpisy złożyli uczestnicy spotkania, w osobach:

- 919: Ryszard Glössner, Grzegorz Chmaj,
- 9626: Marian Żuk, Andrzej Dziurgot,
- 9629: Wojciech Stook, Bogusław Boczar (reprezentujący sieć nieistniejącą już w dacie wszczęcia postępowania wyjaśniającego – przyp. UOKiK)
- taksówkarze nieradiowi: Władysław Rzucek, Zbigniew Kassian,
- ZTP /w tym 9622/: Wojciech Wołczko, Ryszard Kawa.

Informacja o tak ustalonej taryfie maksymalnej przekazana została przez Zrzeszenie do Urzędu Miejskiego w Rzeszowie oraz Urzędu Miar w Rzeszowie. Z pisma Wydziału Komunikacji UM z dnia 9.01.2004 r. (KM-IX-5528/1/2/2004) wynika, że Rada Miasta Rzeszowa nie skorzystała z uprawnień wynikających z art. 9 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz.U. Nr 97, poz. 1050 zm.) i nie ustaliła cen za przewozy taksówkami na terenie gminy, które posiadają charakter cen maksymalnych.

Ze zgromadzonych w toku postępowania wyjaśniającego dokumentów wynika, iż w podobny sposób, tj. w drodze uzgodnień na spotkaniu Komitetu Przedstawicielskiego Rzeszowskich Taksówkarzy zostały ustalone także poprzednie taryfy za korzystanie z taksówek osobowych na terenie miasta Rzeszowa. Z protokołu ze spotkania Komitetu Przedstawicielskiego Rzeszowskich Taksówkarzy w dniu 25.08.1999 r. - przedłożonego w toku postępowania przez EURO-TAXI jako załącznik do pisma z dnia 21 lipca 2003 r. - wynika, że taksówkarze jednogłośnie postanowili wprowadzić w dniu 30 sierpnia 1999 r. taryfy w wysokości: opłata początkowa - 5 zł, za 1 kilometr - 1,60 zł i za godzinę postoju - 20 zł. Taryfy w tej wysokości obowiązywały do dnia 20 grudnia 2000 r. tj. do czasu zastąpienia ich taryfami będącymi przedmiotem niniejszej sprawy.

W pismach z dnia 26 czerwca i 9 lipca 2003 r. Zrzeszenie podało, iż w należącej do niego sieci „Super Taxi 96-22” aktualnie obowiązuje taryfa w wysokości ustalonej jako maksymalna na zebraniu Komitetu w dniu 20 grudnia 2000 r., tj.

- opłata początkowa - 5 zł
- 1 kilometr - 2 zł
- godzina postoju - 20 zł

Dodatkowo stosowany jest rabat w wysokości 15%.

Wg informacji Zrzeszenia (pismo z dnia 26 czerwca 2003 r.) powyższa taryfa wprowadzona została w jego sieci w życie w dniu 21 grudnia 2000 r.

„EURO-TAXI” w piśmie z dnia 21 lipca 2003 r. wyjaśniło, iż od dnia 21 grudnia 2000 r. stosuje taryfy wysokości:

- opłata początkowa - 5 zł;
- opłata za 1 kilometr - 2 zł;
- opłata za 1 godzinę postoju - 20 zł.

Ponadto, od momentu jej powstania, tj. od 1.05.1996 r., stosuje rabaty w wysokości 15%.

Jako cennik obowiązujący przed dniem 21 grudnia 2000 r. EURO TAXI przedłożyło wspomniany wcześniej „Protokół ze spotkania Komitetu Przedstawicielskiego Rzeszowskich Taksówkarzy odbytego w dniu 25 sierpnia 1999 r.” w sprawie wprowadzenia na terenie Rzeszowa maksymalnej taryfy za korzystanie z taksówek osobowych.

Przedsiębiorcy działający pod firmą RADIO-TAXI, w piśmie z dnia 30 kwietnia 2003 r. oświadczyli, iż w sieci tej nadal obowiązują taryfy wprowadzone w dniu 20 grudnia 2000 r. Wysokość taryf stosowanych przez sieć RADIO-TAXI jest identyczna jak taryfy maksymalne ustalone na spotkaniu w dniu 20 grudnia 2000 r., tj.:

- opłata początkowa - 5 zł;
- opłata za 1 kilometr - 2 zł;
- opłata za 1 godzinę postoju - 20 zł.

W sieci stosowane są rabaty w wysokości 15 % od wskazania taksometru.

Przedsiębiorcy prowadzący sieć RADIO-TAXI podali także, iż współpracujący z nimi taksówkarze zawierają „umowy współpracy”, stosownie do których wykonywanie usług przewozu osób w ramach sieci odbywa się w oparciu o obowiązującą w sieci jednolitą taryfę dla wszystkich współpracujących właścicieli taksówek. Złamanie tych ustaleń lub ich

niestosowanie zawiesza właściciela taksówki w wykonywaniu zleceń przewozowych w ramach sieci.

Wiesław Buż i Grażyna Buż wyjaśnili ponadto, iż (cyt.): „*cenniki za przewóz pasażerów taksówkami osobowymi ustalane są przez osoby prowadzące przewóz osób na wspólnych zebraniach organizowanych przez Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Rzeszowie. Z wiedzy jaką posiadamy, na terenie miasta Rzeszowa wszystkie firmy zrzeszające taksówkarzy oraz osoby prowadzące przewóz osób nie zrzeszone w żadnej korporacji działają w oparciu o jednaki cennik*”.

W toku postępowania wyjaśniającego organ antymonopolowy - na podstawie informacji udzielonych przez Wydziału Komunikacji Urzędu Miasta Rzeszowa (pismo z dnia 24.09.2003 r.) - ustalił, iż na terenie miasta Rzeszowa, łącznie 489 taksówkarzy posiada uprawnienia (licencję lub zezwolenie) do wykonywania transportu drogowego taksówką. Z tej liczby 250 to taksówkarze nie współpracujący z żadną siecią.

Wśród 22 wybranych losowo taksówkarzy niewspółpracujących z sieciami organ antymonopolowy przeprowadził ankietę. W ramach niej uzyskał informacje, iż taksówkarze „nieradiowi” pobierają opłatę uzgodnioną indywidualnie z klientem oraz, że nie udzielają oni stałych, procentowych rabatów.

Mając na uwadze dokonane w toku postępowania wyjaśniającego ustalenia, z zatem iż:

- w dniu 20 grudnia 2000 r. na spotkaniu przedstawicieli rzeszowskich taksówkarzy ustalono maksymalną taryfę za korzystanie z taksówek osobowych;
- wszystkie trzy sieci stosują ww. taryfę maksymalną wprowadzoną w zależności od sieci w dniu 20 bądź 21 grudnia 2000 r. oraz jednolity rabat w wysokości 15%;
- pod protokołem ze spotkania z dnia 20 grudnia 2000 r. podpisali się przedstawiciele wszystkich korporacji radiowych oraz taksówkarzy nieradiowych;
- taksówkarze nieradiowi stosują ceny uzgodnione z klientami indywidualnie i nie stosują stałych rabatów;
- taksówkarze jeżdżący w trzech funkcjonujących na terenie Rzeszowa sieciach stanowią 49% wszystkich taksówkarzy zarejestrowanych w Wydziale Komunikacji Urzędu Miasta Rzeszowa jako prowadzący przedmiotową działalność na tym rynku,

w dniu 25 listopada 2003 r., postanowieniem nr RKR-317/2003 wszczęte zostało - z urzędu - postępowanie antymonopolowe pod zarzutem zawarcia przez radiowe sieci taksówkarskie EURO-TAXI, RADIO-TAXI i Zrzeszenie (jako właściciela „Super-Taxi”), porozumienia ograniczającego konkurencję na lokalnym rynku przewozu osób taksówkami na terenie miasta Rzeszowa, poprzez ustalenie w dniu 20 grudnia 2000 r. cen za ww. usługi, co może stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie /.../.

Ponadto - w związku ze zmianą umowy spółki cywilnej „RADIO-TAXI 919” P.U.H. BUŻ&BUŻ i przystąpieniem do niej z dniem 1 listopada 2003 r. dwóch przedsiębiorców, tj. Marty Pary i Bogdana Porady - w dniu 28 lipca 2004 r. postanowieniem nr RKR-128/2004 -wszczęte zostało postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem przystąpienia tych przedsiębiorców do porozumienia z dniem dokonania zmiany w treści umowy spółki. Równocześnie – na podstawie art. 62 k.p.a. w związku z art. 80 ww. ustawy o ochronie /.../ - biorąc pod uwagę, że obowiązki stron wynikają z tego samego stanu faktycznego oraz tej samej podstawy prawnej, postanowiono połączyć postępowania prowadzone pod sygnaturami RKR-410-1/04/BR i RKR-410-5/04/BR.

W toku postępowania antymonopolowego dokonano następujących ustaleń dotyczących sposobu ustalania taryfy opłat przez poszczególne sieci taksówkowe.

Ustalenia dotyczące spółki cywilnej pod firmą „RADIO-TAXI 919” P.U.H. BUŻ&BUŻ.

Umowa o współpracy zawierana przez RADIO-TAXI z właścicielami taksówek (wzór umowy został dołączony do pisma z dnia 2 grudnia 2003 r.) - w §17 - zobowiązuje kierowcę do wykonywania usługi przewozu w oparciu o obowiązującą jednolitą taryfę dla wszystkich współpracujących. Zgodnie z umową (cyt.): *„Przyjęte ustalenia cenowe będą podane do wiadomości wszystkich współpracujących i muszą być przyjęte jako obowiązujące i stosowane w rozliczeniach z klientem. Złamanie tych ustaleń lub ich niestosowanie zawiesza właściciela taksówki w wykonywaniu zleceń przewozowych w ramach RADIO-TAXI i w dalszej konsekwencji doprowadza do rozwiązania umowy. Nie dopuszcza się różnego interpretowania i stosowania cennika usług niż przyjęty dla sieci Radio Taxi 919”*.

W piśmie z dnia 18 lutego 2004 r. przedsiębiorcy działający pod firmą RADIO-TAXI oświadczyli, iż dokonane w dniu 20 grudnia 2000 r. ustalenie jednolitych taryf na lokalnym rynku przewozu osób taksówkami odbyło się bez ich udziału. Podnieśli, iż o wysokości taryf stosowanych w sieci decydują taksówkarze z nią współpracujący.

W piśmie z dnia 1 marca 2004 r. panowie Ryszard Glässner, Grzegorz Chmaj – przedsiębiorcy podpisani pod protokołem z dnia 20 grudnia 2000 r. pod oznaczeniem sieci „RADIO-TAXI 919” - wspólnie wyjaśnili, iż:

- w „Radio-Taxi 919” obowiązuje zasada, iż taksówkarze współpracujący z siecią – przedsiębiorcy bezpośrednio wykonujący przewóz - ustalają taryfy i informują o tym fakcie właścicieli;
- protokół ze spotkania, które odbyło się w dniu 20 grudnia 2000 r. podpisali we własnym imieniu, pod nazwą sieci, z którą posiadają umowę współpracy;
- informacje na temat ustaleń taryfy maksymalnej przekazali kolegom w formie komunikatu przygotowanego przez Zrzeszenie.

W piśmie z dnia 12 października 2004 r. p. Wiesław Buż oświadczył, że w sieci obowiązuje procedura, iż sieć przyjmuje do wiadomości ustaloną przez taksówkarzy taryfę i przekazuje ją do wiadomości wszystkich z nią współpracujących w formie radiowego komunikatu sieciowego. Wyjaśnił również, że sieci nie są znane daty legalizacji taksometrów przez poszczególnych taksówkarzy oraz wprowadzenia aktualnej taryfy, która - jak podał - obowiązuje do dnia udzielenia tych wyjaśnień.

Ustalenia dotyczące spółki cywilnej pod firmą „EURO TAXI” PU-H.

Zgodnie z treścią pkt I.1. - doręczonego przy piśmie z dnia 3 grudnia 2003 r. - regulaminu stanowiącego załącznik do umowy zawieranej przez sieć EURO-TAXI ze współpracującymi z nią taksówkarzami: *„wykonywanie usług przewozowych odbywa się zgodnie z obowiązującą taryfą. Taryfa może być obniżona poprzez stosowanie zniżek z tytułu promocji i rabatu”*. Stosownie natomiast do pkt I.5. regulaminu *„kierowca zobowiązany jest do rzetelnego wykonywania usług i pobierania opłat zgodnie z obowiązującą taryfą uwzględniając rabat z tytułu stałego klienta lub okresowych promocji”*. W pkt IV regulaminu przewidziano kary za naruszenie tego obowiązku - łącznie z rozwiązaniem umowy.

Przedsiębiorcy działający pod firmą EURO-TAXI w piśmie z dnia 3 grudnia 2003 r. wyjaśnili, iż taksówkarze współpracujący z siecią są członkami Zrzeszenia Transportu Prywatnego w Rzeszowie i dlatego przyjęta została taryfa opłat taka, jaką zaproponowało Zrzeszenie.

Z kolei w piśmie z dnia 18 marca 2004 r. oświadczyli, iż obowiązujące w sieci taryfy za przewóz pasażerów na terenie miasta Rzeszowa ustalają taksówkarze współpracujący z siecią. Właściciele sieci mają jedynie wpływ na ustalanie wysokości rabatu. W piśmie tym podniesiono ponadto, że podpisani pod Protokołem ze spotkania w dniu 20 grudnia 2000 r. panowie Andrzej Dziurgot i Marian Żuk, występowali na nim we własnym imieniu. „EURO-TAXI” nie otrzymało ani zaproszenia, ani protokołu z tego spotkania.

Pytany na tę okoliczność pan Andrzej Dziurgot wyjaśnił (pismo z dnia 16.03.2004 r.), iż w sieci „EURO-TAXI” obowiązują taryfy przyjęte na spotkaniu w dniu 20 grudnia 2000 r. O udział w tym spotkaniu został poproszony przez panią Krystynę Solecką (wspólnika spółki cywilnej – przyp. UOKiK).

W związku z powyższymi rozbieżnościami pomiędzy treścią oświadczenia złożonego przez współników „EURO-TAXI” w piśmie z dnia 18 marca 2004 r., a treścią oświadczenia pana Andrzeja Dziurgota złożonego w piśmie z dnia 16 marca 2004 r. odnośnie reprezentowania sieci na spotkaniu w dniu 20 grudnia 2000 r., „EURO-TAXI” wezwane zostało w dniu 28 czerwca 2004 r. do złożenia wyjaśnień. W piśmie z dnia 5 lipca 2004 r. p. Krystyna Solecka oświadczyła, iż taksówkarze zostali poinformowani o spotkaniu w dniu 20 grudnia 2000 r. przez EURO-TAXI, a nie oddelegowani na nie.

W ostatnich swoich wyjaśnieniach - pismo z dnia 6 października 2004 r. - p. K. Solecka podniosła, że nie jest dokładnie zorientowana w procedurze zmiany taryf przez taksówkarzy współpracujących z siecią, gdyż dokonują tego samodzielnie. K. Solecka wyjaśniła również, że o podwyżkach cen za przejazdy została jedynie poinformowana, gdyż ceny te nie mają wpływu na działalność sieci, która zajmuje się jedynie sprzedażą kursów dla taksówkarzy. Z tego powodu taksówkarze nie byli przez sieć informowani o zmianie taryf zarówno pisemnie jak i w żadnej innej formie. Z treści pisma wynika również, iż w dacie jego wysłania w sieci obowiązują ceny ustalone przez taksówkarzy na spotkaniu w dniu 20 grudnia 2000 r.

Ustalenia dotyczące Zrzeszenia Transportu Prywatnego.

Warunki przystąpienia do Zrzeszenia i zasady pracy w należącej do niego sieci taksówkowej Super Taxi określa regulamin zatwierdzony przez Prezydium Zarządu Zrzeszenia. Regulamin ten przedłożony został organowi antymonopolowemu w dniu 16 grudnia 2003 r. Pkt 6 Regulaminu stanowi, że wykonywanie usług przewozowych w ramach „Super-Taxi” odbywa się zgodnie z taryfą zatwierdzoną przez Prezydium Zarządu.

W piśmie z dnia 5 października 2004 r. Zrzeszenie oświadczyło, że informacje o taryfie obowiązującej od dnia 21 grudnia 2000 r. - która do dnia udzielenia tych wyjaśnień nie uległa zmianie – zostały przekazane taksówkarzom drogą radiową w formie komunikatu, w którym zawarto takie dane jak: data wprowadzenia nowej taryfy, wysokość stawek wraz z informacją o zgłaszaniu się do Urzędu Miar celem dostosowania taksometrów do obowiązującej taryfy.

Zrzeszenie nie zna dokładnych dat wprowadzenia nowej taryfy do taksometrów, gdyż – jak podało - dokonali je taksówkarze indywidualnie począwszy od dnia 21 grudnia 2000 r.

Oceniając przedstawiony stan faktyczny organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie /.../ zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na ustaleniu bezpośrednio lub pośrednio, cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów.

Cytowany wyżej przepis nakłada na organ antymonopolowy obowiązek wyznaczenia rynku właściwego, na którym - w wyniku zarzucanego porozumienia - nastąpiła eliminacja, ograniczenie lub naruszenie konkurencji.

Zgodnie z art. 4 pkt 8 ustawy o ochronie /.../ rynkiem właściwym, jest rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Wyznaczając w przedmiotowej sprawie rynek właściwy od strony geograficznej, należy wziąć pod uwagę treść Protokołu z dnia 20 grudnia 2000 r. mówiącą o wprowadzeniu maksymalnej taryfy „... **na terenie miasta Rzeszowa** ...”. Ponadto – kierując się cytowaną wyżej definicją rynku właściwego – stwierdzić należy, iż o zasięgu geograficznym tego rynku, w przypadku usług przewozowych, decydują konsumenci i ich potrzeby przewozowe. To oni, zamawiając taksówkę przez telefon oczekują, iż taksówka zostanie podstawiona w jak najkrótszym czasie i przewiezie ich do wskazanego miejsca docelowego. Substytutem takiej usługi nie jest zatem ani usługa zrealizowana przez uczestnika innego rynku geograficznego, np. taksówkarza spoza Rzeszowa, który dotrze pod wskazany adres w znacznie dłuższym czasie, ani usługa przewozu do miejsca docelowego zlokalizowanego poza terenem Rzeszowa, gdzie ceny - ustalone w drodze porozumienia - nie obowiązują.

Mając powyższe na uwadze przyjąć należy, iż rynkiem właściwym od strony geograficznej, w niniejszej sprawie, jest lokalny rynek miasta Rzeszowa.

Analizując rynek od strony przedmiotowej należy zauważyć na wstępie, iż towarem – w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy o ochronie /.../ - są w niniejszej sprawie zarówno usługi przewozu osób taksówkami, świadczone przez taksówkarzy - przedsiębiorców współpracujących z sieciami, jak i usługi informacyjno - dyspozytorskie, świadczone przez same sieci.

Mając jednak na uwadze, iż finalnymi odbiorcami usług - na które ceny (taryfy) zostały ustalone w opisany wyżej sposób - są konsumenci - pasażerowie korzystający z usług przewozu świadczonych przez taksówkarzy, rynek usług przewozu taksówkami jest tym rynkiem, na którym konkurencja - w wyniku takiego uzgodnienia cen - jest zagrożona.

W niniejszej sprawie rynkiem właściwym w rozumieniu art. 4 pkt 8 ustawy o ochronie /.../ jest zatem ostatecznie lokalny rynek przewozu osób taksówkami na terenie miasta Rzeszowa.

Zdaniem organu antymonopolowego przedsiębiorcami posiadającymi możliwość ograniczenia konkurencji na tak zdefiniowanym rynku właściwym, nie są wyłącznie bezpośredni jego uczestnicy, tj. taksówkarze mający bezpośredni kontakt z konsumentem. W świetle dokonanych ustaleń aż 49 % taksówkarzy rzeszowskich współpracuje z 3 sieciami – Uczestnikami postępowania antymonopolowego. Oznacza to, że blisko połowa usług taksówkowych na rynku lokalnym realizowana jest na zasadach obowiązujących w tych sieciach.

Rynek usług informacyjno-dyspozytorskich w zakresie przewozu osób taksówkami i rynek samego przewozu osób taksówkami są rynkami bardzo mocno ze sobą powiązanymi. Same usługi dyspozytorskie bez powiązania ich z usługami przewozowymi nie mogłyby nigdy funkcjonować samodzielnie na rynku ponieważ nabywcami tych usług nie są konsumenci. Z kolei taksówkarze nie współpracując z sieciami skazani byłiby na świadczenie usług w sposób „nieradiowy”, tj. zdobywanie klientów na postoju lub ulicy, co spowodowałoby zmniejszenie liczby klientów korzystających z ich usług, jak i obniżenie jakości usług. Niemożliwe stałoby się telefoniczne przywoływanie taksówki.

Istotne znaczenie na rynku usług taksówkowych ma również i to, że sieci, w ramach swojej działalności, przekazują informacje klientom o obowiązującym w sieci cenniku, zawiadamiają kierowców o dacie i wysokości wprowadzanych taryf w chwili ich zmiany oraz decydują o obowiązujących w sieci rabatach oraz okresowych promocjach.

Dodatkowo - posiadając przewagę kontraktową nad współpracującymi z siecią taksówkarzami - mają możliwość stosowania wobec nich sankcji za wykonywanie przewozu wg innej taryfy niż obowiązująca w sieci. Te dotkliwe dla taksówkarzy sankcje, to: okresowe zawieszenie przekazywania zleceń telefonicznych, a w skrajnych przypadkach rozwiązanie umowy z siecią.

Porozumienia cenowe, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie /.../ są bezwzględnie zakazane. Począwszy do dnia 1 maja 2004 r., po nowelizacji wprowadzonej art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 93 poz. 891) - stosownie do art. 6 ust. 2 tej ustawy - porozumienia cenowe nie podlegają wyłączeniom na podstawie art. 6 ust. 1 i są zakazane bez względu na wielkość udziału w rynku ich uczestników. W niniejszej sprawie podkreślenia jednak wymaga, iż oceniane porozumienie dotyczy blisko 50 % uczestników lokalnego rynku przewozu taksówkami.

W ocenie organu antymonopolowego zachowania wszystkich 3 sieci - Uczestników postępowania antymonopolowego - spełniają przesłanki porozumienia z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie (...).

Stosownie do treści art. 4 pkt 4 ustawy przez porozumienie rozumie się:

- umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów;
- uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki;
- uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych.

W świetle powyższego porozumie to zarówno umowa, stanowiąca dowód materialny i bezpośredni na jej zawarcie, jak i uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek innej formie.

W przedmiotowej sprawie dowodem bezpośrednim - w formie dokumentu - świadczącym o zawarciu niedozwolonego porozumienia cenowego jest przedłożony organowi antymonopolowemu przez Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Rzeszowie „*Protokół ze spotkania przedstawicieli rzeszowskich taksówkarzy z wszystkich korporacji radiowych i taksówkarzy niejeżdżących w sieciach odbytego w dniu 20 grudnia 2000 r.*”.

Z protokołu tego wynika, że przedsiębiorcy (taksówkarze) bezpośrednio wykonujący usługi przewozowe - po dwóch z każdej z konkurujących ze sobą sieci taksówkowych oraz taksówkarze „nieradiowi” – spotkali się i ustalili, iż od następnego dnia, na terenie Rzeszowa obowiązywać będzie nowa, wyższa taryfa maksymalna.

W tym miejscu należy podnieść, iż porozumienia cenowe między konkurentami zakazane są niezależnie od rodzaju uzgodnień. W piśmiennictwie podkreśla się, że tak samo traktowane są uzgodnienia konkretnego poziomu cen zakupu lub sprzedaży, jak również cen minimalnych i maksymalnych (tak: E. Modzelewska-Wąchal „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz” Wyd. Twigger, Warszawa 2002, str. 71. Podobnie: prof. dr Manfred A. Dausen „Prawo gospodarcze Unii Europejskiej” Wyd. C.H. Beck, Warszawa 1999 str. 691).

Wprawdzie na tym etapie, w ocenianym porozumieniu bezpośrednio uczestniczyło tylko Zrzeszenie, gdyż podpisany pod protokołem pan Wojciech Wołoczko, jest członkiem jego Zarządu (dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 24 marca 2000 r.), natomiast w spotkaniu udziału nie wzięli i protokołu nie podpisali przedsiębiorcy - wspólnicy 2 spółek cywilnych, to jednak - zdaniem organu antymonopolowego – uzasadniony jest zarzut stosowania praktyki polegającej na wejściu w niedozwolone porozumienie wszystkich przedsiębiorców prowadzących wszystkie 3 sieci taksówkowe.

Podnieść należy, iż aby porozumienie cenowe powstało i mogło być skuteczne, a co za tym idzie naruszało zakaz, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie /.../, musi nastąpić wymiana między jego stronami stosownych informacji.

Zgodnie z orzeczeniem Sądu Antymonopolowego (wyrok z dnia 20 września 1995 r., sygn. akt XVII Amr 15/95) - ujawnienie przez przedsiębiorcę, bez względu na zajmowaną pozycję rynkową swej polityki kosztowo-cenowej jest działaniem z pogranicza prawa, a już za nielegalną należy uznać wymianę przez przedsiębiorców lub jednego z nich informacji w kwestii ponoszonych kosztów i zamierzonych podwyżek cen, jeżeli służy to lub może służyć koordynowaniu cen przez konkurentów.

Należy także wskazać na następujące rozstrzygnięcia orzecznictwa europejskiego, w świetle których bierna lub milcząca akceptacja porozumienia przez przedsiębiorców jest równoznaczna z ich udziałem w porozumieniu:

- w orzeczeniu Sądu Pierwszej Instancji (Piąta Izba) z dnia 11 grudnia 2003 r. w sprawie *Marlines S.A. przeciwko Komisji Europejskiej* (sprawa IX. T-56/99) Sąd zauważył, iż aby uznać dane porozumienie za sprzeczne z prawem wystarczy wyrażenie wspólnego zamiaru zachowania się w określony sposób na rynku. Określona forma nie jest potrzebna. Komunikacja i milcząca akceptacja mogą być traktowane jako dowody uczestnictwa w nielegalnym porozumieniu. Można wnioskować, że powód był uczestnikiem kartelu, mimo faktu, iż żaden z dokumentów bezpośrednio się do niego nie odnosi.
- w sprawie T-1/89 *Rhone Poulenc przeciwko Komisji Europejskiej* Trybunał Sprawiedliwości uznał, iż o istnieniu porozumienia i uczestnictwie w nim przedsiębiorców świadczy sam fakt, iż wiedzieli oni o ogólnym celu porozumienia.
- w sprawie T-305/94 *Limburgse Winyl Maatschappij NV przeciwko Komisji* i w sprawie T-142/89 *Usines Gustave Boel SA przeciwko Komisji*, Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, iż sam fakt, że przedsiębiorcy byli świadomi planu, którego celem było zakłócenie konkurencji powoduje, iż byli oni uczestnikami porozumienia.

Mając powyższe wskazówki na uwadze - zdaniem organu antymonopolowego - nie można w przedmiotowej sprawie mieć wątpliwości, iż uczestnikami porozumienia są wszyscy przedsiębiorcy prowadzący wszystkie 3 sieci taksówkowe. Jeszcze tego samego dnia, w którym odbyło się spotkanie taksówkarzy, tj. 20 grudnia 2000 r. lub w dniu następnym,

wszystkie 3 konkurencyjne sieci wprowadziły w życie - jako obowiązujące - taryfy w tej samej wysokości, jaką ustalono dla taryf maksymalnych. W tym stanie rzeczy taryfy uzgodnione i nazwane maksymalnymi, stały się taryfami faktycznie obowiązującymi we wszystkich 3 sieciach. Nie było to zatem działanie mające na celu ograniczenie wzrostu cen, lecz przeciwnie, ich podniesienie - co faktycznie nastąpiło.

Dowodami na okoliczność, iż taryfy ustalone na spotkaniu w dniu 20 grudnia 2000 r. zostały wprowadzone w życie a zatem, iż porozumienie cenowe jest wykonywane są oświadczenia przedsiębiorców objętych niniejszym postępowaniem, co do daty i wysokości wprowadzonych taryf.

Wg tych oświadczeń, w każdej z trzech sieci taksówkowych obowiązują taryfy w wysokości:

- opłata początkowa - 5 zł;
- opłata za 1 kilometr - 2 zł;
- opłata za 1 godzinę postoj u - 20 zł.

Fakt ten – w toku postępowania wyjaśniającego, a następnie antymonopolowego - potwierdziły wszystkie sieci wielokrotnie. I tak potwierdziły je:

- EURO-TAXI - w piśmie z dnia 21 lipca 2003 r., informując również, iż *„taryfa ta nadal obowiązuje...”*, oraz we wcześniejszym piśmie dnia 3 grudnia 2003 r. stwierdzając, iż *„przyjęta została stawka za przejazdy taka jak w Zrzeszeniu”* a także oświadczając, iż *„taksówkarze współpracujący z naszą siecią są członkami ZTP i dlatego przyjęta została stawka taka, jak w Zrzeszeniu”*.
- RADIO-TAXI - w piśmie z dnia 30 kwietnia 2003 r. przyznając, iż taryfa w podanej wyżej wysokości nadal obowiązuje i została wprowadzona od dnia 20 grudnia 2000 r. oraz oświadczając, że *„z wiedzy jaką posiadamy, na terenie miasta Rzeszowa wszystkie firmy zrzeszające taksówkarzy oraz osoby prowadzące przewóz osób nie zrzeszone w żadnej korporacji działają w oparciu o jednakowy cennik”*.
- Zrzeszenie - w piśmie z dnia 11 czerwca 2003 r. oświadczając, iż (cyt.) *„Komitet Przedstawicielski Rzeszowskich Taksówkarzy każdorazowo ustala dla wszystkich taksówkarzy prowadzących działalność na terenie naszego miasta maksymalną taryfę za korzystanie z taksówek osobowych. Obecna wysokość taryfy obowiązuje od 21 grudnia 2000 r.”* oraz w piśmie dnia 26 czerwca 2003 r. oświadczając, iż (cyt.) *„aktualna taryfa maksymalna za korzystanie z taksówek osobowych (w podanej jw. wysokości – przyp. UOKiK) obowiązuje od dnia 21 grudnia 2000 r.”*

W tym stanie rzeczy bezsporne jest, iż wszystkie sieci radio-taxi funkcjonujące na terenie miasta Rzeszowa - w przeciwieństwie np. do taksówkarzy „nieradiowych”, którzy również w spotkaniu uczestniczyli lecz, jak ustalono na podstawie ankiety, pobierają ceny w wysokości indywidualnie wynegocjowanej z klientem - stosują identyczne cenniki opłat za przewóz osób taksówkami - w każdym z trzech przypadków - odpowiadają ustaleniom zapisanym w przywołanym Protokole z dnia 20 grudnia 2000 r. Dostosowanie wysokości opłat od uzgodnionego poziomu nastąpiło w tym samym dniu, w którym nastąpiła wymiana informacji dotyczących zamierzonej podwyżki cen, tj. w dniu 20 grudnia 2000 r. bądź w dniu następnym.

Niezależnie od tego, czy - jak w przypadku EURO-TAXI - taksówkarze uczestniczący w spotkaniu informacje te przekazali pozostałym taksówkarzom współpracującym z siecią,

której właściciele następnie uzgodnienie cen zaakceptowali i realizowali, czy też – jak w przypadku RADIO-TAXI i Zrzeszenia – uzgodnienie cen zostało wprowadzono w życie poprzez wydanie przez sieć odpowiedniego komunikatu, każda z tych sieci jest uczestnikiem porozumienia ograniczającego konkurencję naruszającego zakaz o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie (...).

W ocenie organu antymonopolowego nie istnieją podstawy do uwzględnienia - jako okoliczności wyłączającej odpowiedzialność uczestników porozumienia - stanowiska prezentowanego przez przedsiębiorców prowadzących sieci EURO-TAXI i RADIO-TAXI, iż nie ustalają oni obowiązujących w nich taryf, gdyż czynią to współpracujący z nimi taksówkarzy. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznać należy bowiem, że przedsiębiorcy ci świadomie zaakceptowali fakt ujednoczenia cen w poszczególnych sieciach i – co najistotniejsze - przystąpili do wykonywania porozumienia wprowadzając ustaloną taryfę maksymalną jako obowiązującą w każdej z nich.

Sąd Antymonopolowy w wyroku z dnia 15 lipca 1998 r. sygn. akt XVII Ama 27/98 oraz z dnia 7 lutego 2001 r. sygn. akt XVII Ama 25/00 uznał, iż decydujące znaczenie dla ustalenia istnienia porozumienia ograniczającego konkurencję mają skoordynowane zachowania na rynku zainteresowanych przedsiębiorców.

Dowodami na okoliczność, iż przedsiębiorcy prowadzący sieci wiedzieli, że na terenie miasta Rzeszowa stosowany jest jednakowy cennik i znali zasady jego ustalania, co oznacza że świadomie, wspólnie i w sposób skoordynowany przystąpili do wykonania porozumienia, świadczą następujące dokumenty zgromadzone w aktach postępowania antymonopolowego:

W przypadku przedsiębiorców prowadzących EURO-TAXI:

- pismo z dnia 3 grudnia 2003 r. w którym stwierdzili, iż „*taksówkarze współpracujący z siecią są członkami Zrzeszenia Transportu Prywatnego w Rzeszowie i dlatego przyjęta została stawka za przejazdy, taka jak w Zrzeszeniu*”;
- pismo z dnia 5 lipca 2004 r., w którym p. Krystyna Solecka - odnosząc się do oświadczenia pana A. Dziurgoty z dnia 16 marca 2004 r., iż: „*o udział w spotkaniu przedstawicieli rzeszowskich taksówkarzy został poproszony (oddelegowany) ustnie przez Panią Krystynę Solecką, jako przedstawiciel EURO-TAXI*” – przyznała, że A. Dziurgot nie został oddelegowany, a poinformowany o spotkaniu rzeszowskich taksówkarzy.

Odnosząc się do ostatnich wyjaśnień p. Krystyny Soleckiej z dnia 6.10.2004 r. jakoby nie była zorientowana w procedurze zmiany taryf przez taksówkarzy współpracujących z siecią, a także nie informowała taksówkarzy o zmianie taryfy, gdyż te nie mają wpływu na działalność sieci, podnieść należy, iż wcześniej – w toku postępowania – przyznała, że:

- wiedziała o spotkaniu w dniu 20 grudnia 2000 r. i poinformowała o nim taksówkarzy, którzy w tym spotkaniu uczestniczyli.
- od 21 grudnia 2000 r. obowiązują w sieci ceny w wysokości ustalonej na spotkaniu,
- wysokość ustalonych cen była jej znana, gdyż została o tym poinformowana przez taksówkarzy.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, iż fakt, że w sieci EURO-TAXI obowiązują ceny w ustalonej wysokości jest wyłącznie wynikiem realizacji porozumienia i przystąpienia do niego. Gdyby tak nie było, to przedsiębiorcy prowadzący sieć nie traktowałiby tych cen jako obowiązujących w sieci, a także nie wskazywali daty ich wprowadzenia.

W przypadku przedsiębiorców prowadzących RADIO-TAXI

- pismo z dnia 30 kwietnia 2000 r., w którym przyznają, iż (cyt.) „*cenniki za przewóz pasażerów taksówkami osobowymi ustalane są przez osoby prowadzące przewóz osób na wspólnych zebraniach organizowanych przez Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Rzeszowie. Z wiedzy jaką posiadamy, na terenie miasta Rzeszowa wszystkie firmy zrzeszające taksówkarzy oraz osoby prowadzące przewóz osób nie zrzeszone w żadnej korporacji działają w oparciu o jednakowy cennik(...) firma nasza nie ingeruje w wysokość ustalonych przez taksówkarzy taryf i rabatów, przyjmujemy je jako obowiązujące i przekazujemy do ogólnej wiadomości*”.
- pismo z dnia 12 października 2004 r. w którym p. Wiesław Buż przyznał, że zgodnie z obowiązującą procedurą, sieć przyjmuje do wiadomości ustaloną przez taksówkarzy taryfę i przekazuje ją do wiadomości wszystkich z nią współpracujących w formie radiowego komunikatu sieciowego.

W przypadku Zrzeszenia:

- pisma Zrzeszenia z dnia 26 czerwca i 9 lipca 2003 r. oraz treść §6 „Regulaminu „Super-Taxi” – w świetle których Zrzeszenie jest właścicielem sieci i to ono decyduje o wysokości taryf w niej obowiązujących,
- pismo z dnia 26 czerwca 2003 r. w którym przyznano, że pod Protokołem z dnia 20 grudnia 2000 r. podpisali się jego członkowie występujący z jego ramienia Zrzeszenia,
- pismo z dnia 11 czerwca 2003 r. w którym przyznało, że (cyt.): „*w roku 1998 z inicjatywy naszej organizacji powołano Komitet Przedstawicielski Rzeszowskich Taksówkarzy w skład którego wchodzi przedstawiciele wszystkich korporacji radiowych jak też taksówkarze nie jeżdżący w sieciach radiowych tzw. „słupkowi”. Komitet ten każdorazowo ustala dla wszystkich taksówkarzy prowadzących działalność na terenie miasta maksymalną taryfę za korzystanie z taksówek osobowych*”.
- pismo z dnia 5.10.2004 r. w którym Zrzeszenie oświadczyło, że informacje o wysokości taryfy i dacie wprowadzenia zostały przekazane taksówkarzom drogą radiową w formie komunikatu.

Z powyższego bez wątplenia wynika, iż w niniejszej sprawie działania wszystkich trzech sieci polegające na zmianie cennika były skoordynowane i nastąpiły w jednym terminie i w tej samej wysokości oraz, że ceny te nie uległy zmianie co najmniej do dnia: 5, 6 i 12 października 2004 r., tj. udzielenia przez sieci ostatnich wyjaśnień w sprawie.

Pomimo, że przedsiębiorcy prowadzący sieci nie wzięli udziału w spotkaniu w biurze Zrzeszenia Transportu Prywatnego w Rzeszowie w dniu 20 grudnia 2000 r., na którym ceny zostały uzgodnione, to jednak wiedząc, iż na terenie miasta Rzeszowa obowiązuje jednakowa, maksymalna taryfa, wprowadzili ją i stosują w swoich sieciach. Oznacza to, że przedsiębiorcy ci w pełni świadomie i aktywnie do porozumienia cenowego przystąpili.

Należy wskazać na praktyczny, negatywny dla konsumentów efekt powyższego porozumienia. Wprowadzenie uzgodnionych taryf spowodowało bezpośredni wzrost opłat za przewóz taksówkami na obszarze Rzeszowa, gdyż w porównaniu z taryfą poprzednią, również – jak wcześniej podano – uzgodnioną w drodze porozumienia w dniu 25.08.1999 r., opłata za przewóz na odległość 1 km wzrosła na terenie Rzeszowa z dnia na dzień z kwoty 1,60 zł do kwoty 2 zł.

Dla uznania, że zawarcie powyższego porozumienia ma charakter antymonopolowy niezbędne jest ustalenie, czy w okolicznościach sprawy doszło do naruszenia interesu publicznego.

W świetle art. 1 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie /.../ celem regulacji w niej przyjętych jest zapewnienie rozwoju konkurencji, ochrona przedsiębiorców narażonych na stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i ochrona interesów konsumentów.

Ustawa w odniesieniu do przedsiębiorców chroni konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów ich interesy, jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym.

Działania antykonkurencyjne, bądź antykonsumenckie w tym rozumieniu to takie działania, które dotyczą szerokiego kręgu uczestników rynku.

Ustalanie cen maksymalnych a następnie wykonywanie przez sieci usług przewozu osób taksówkami wg tych właśnie cen w istotny sposób ograniczają konkurencję na lokalnym rynku przewozu osób taksówkami. Działające na rynku sieci radio-taxi zaprzestały konkurować między sobą, zapewniając sobie ceny na niezmiennym poziomie, niezależnie od zachowań innych uczestników rynku. Każda z sieci uzyskała pewność, iż jej konkurent ceny nie zmieni, a zatem jego zachowanie pozbawione zostało elementu niepewności charakterystycznego dla rynku konkurencyjnego. Z kolei wszyscy potencjalni konsumenci chcących skorzystać z usługi przewozu osób taksówkami na terenie miasta Rzeszowa pozbawieni zostali możliwości wyboru najkorzystniejszej oferty cenowej. W tych warunkach konsumentom zamawiającym przewóz taksówką przez telefon oferowana jest taka sama cena, niezależnie od tego, z usług której z trzech sieci korzystają. Każda z nich oferuje zarówno ceny jak i rabaty w tej samej wysokości.

Należy również podkreślić, iż porozumienia cenowe są stałym elementem lokalnego rynku usług taksówkowych na terenie Rzeszowa i praktyka ta ma charakter ciągły. Świadczy o tym – nie oceniany wprawdzie w ramach niniejszej decyzji – fakt, że także poprzednie taryfy, tj. obowiązujące do dnia 20 grudnia 2000 r. również zostały uzgodnione, tym razem na spotkaniu w dniu 25 sierpnia 1999r. Dowodem na tę okoliczność jest „Protokół ze spotkania Komitetu Przedstawicielskiego Rzeszowskich taksówkarzy odbytego w dniu 25 sierpnia 1999 r.” przedłożony przez EURO-TAXI jako załącznik do pisma z dnia 21 lipca 2003 r. łącznie z informacją, iż protokół ten był faktycznie traktowany jako cennik tej sieci w okresie od 30 sierpnia 1999 r. do 20 grudnia 2000 r.

W świetle powyższego należy uznać za udowodnione, iż działania:

- Krystyny Soleckiej i Mariusza Soleckiego działających pod firmą: „EURO-TAXI”s.c.,
- Wiesława Buż, Grażyny Buż, Marty Pary, Bogdana Porady działających pod firmą: „RADIO-TAXI 919” P.U.H. BUŻ&BUŻ s.c.;
- Zrzeszenia Transportu Prywatnego w Rzeszowie prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „Super-Taxi”;

polegające na wprowadzeniu z dniem 20 i 21 grudnia 2000 r. jako obowiązującej w prowadzonych przez nich sieciach taksówkowych taryfy maksymalnej - ustalonej w dniu 20 grudnia 2000 r. na spotkaniu przedstawicieli taksówkarzy z sieciami tymi współpracującymi - spełniają kryteria porozumienia cenowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie /.../.

Wobec powyższego orzeczono, jak w punkcie I sentencji decyzji i nakazano zaniechania porozumienia.

Zgodnie z treścią art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie /.../ Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 6 i 7 ustawy.

Stosownie do art. 104 ustawy przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

W orzecnictwie polskim, jak i europejskim porozumienia cenowe uważane są za praktyki najbardziej niebezpieczne dla rynku. *„Uzgadnianie cen przez konkurentów zaliczane jest do najcięższych przypadków naruszenia prawa antymonopolowego. W sposób bezpośredni godzi nie tylko w interesy partnerów rynkowych, ale także kolejnych uczestników obrotu towarowego (tak: S. Gronowski „Ustawa antymonopolowa – komentarz” Wyd. C.H. Beck, Warszawa 1999 na str. 171).*

Biorąc powyższe pod uwagę, organ antymonopolowy postanowił skorzystać z uprawnień przewidzianych w cytowanym wyżej art. 101 ust. 1 ustawy o ochronie /.../ i nałożyć karę pieniężną na uczestników porozumienia uznając, iż powinna ona mieć charakter prewencyjny, by zapobiec w przyszłości takim samym lub podobnym działaniom uczestników rynku właściwego.

Przyjmując, iż kara winna być orzekana na poziomie wystarczającym do osiągnięcia zamierzonego celu, nałożono kary w wysokości 1% przychodu, tj. w wysokości 1/10 kary maksymalnej. Wg tej samej zasady nałożono także kary w wysokości 80 zł na Martę Para oraz Bogdana Poradę, tj. dwóch wspólników spółki „RADIO-TAXI 919” P.U.H. BUŻ&BUŻ s.c., którzy przystąpili do niej dopiero z dniem 1 listopada 2003 r., a zatem nie byli przedsiębiorcami w dacie wprowadzania uzgodnionych cen. W ich przypadku podstawę naliczenia kary stanowił przychód osiągnięty w miesiącach listopad i grudzień 2003 r.

Rozważając zasadność objęcia niniejszą decyzją dwóch ww. przedsiębiorców, którzy przystąpili do spółki „RADIO-TAXI 919” P.U.H. BUŻ&BUŻ s.c. w dniu 1 listopada 2003 r., a zatem 3 lata po wprowadzeniu uzgodnionych taryf jako obowiązujących w sieci, organ antymonopolowy uwzględnił, iż po tej dacie opłaty obowiązujące w RADIO-TAXI nie uległy zmianie i nadal były identyczne, jak ustalone na spotkaniu w dniu 20 grudnia 2000 r. Oznacza to, iż Marta Para i Bogdan Porada do porozumienia przystąpili. Należy także podkreślić, iż przedsiębiorcy ci, mimo zawiadomienia o wszczęciu postępowania antymonopolowego i dwukrotnego wezwania w dniu 29 lipca 2004 r. (pismo znak: RKR-410-5/04/BR-2/04) oraz w dniu 16 sierpnia 2004 r. (pismo:RKR-410-5/04/BR-3/04) nie ustosunkowali się do przedstawionych przez organ antymonopolowy zarzutów. Nie skorzystali też z możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy, o czym byli zawiadamiani.

Nakładając kary organ antymonopolowy wziął pod uwagę potencjał ekonomiczny przedsiębiorców. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2000 r. (sygn. akt I CKN 793/98) kara winna pozostawać we właściwej proporcji do potencjału ekonomicznego sprawcy oraz korzyści jakie osiągnął, lub zamierzał osiągnąć. Jest ona nakładana i wykonywana w celu zachowania i przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kwota winna spełniać swoją rolę represyjno-wychowawczą i uwzględniać w dostatecznym stopniu wywołane zagrożenie interesu publicznego.

Mając powyższe na uwadze organ antymonopolowy orzekł, jak w punkcie II sentencji i nałożył kary w wysokości wynikającej z przychodów osiągniętych przez poszczególnych przedsiębiorców w roku poprzedzającym wydanie niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie /.../ w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, 31-011 Kraków, Plac Szczepański 5.

Karę pieniężną – stosownie do treści art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie /.../ należy wpłacić w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 511010100078782231000000.**

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Wicedyrektor Delegatury
Leszek Piekarz

Otrzymują:

1. Krystyna Solecka, Mariusz Solecki
„EURO-TAXI” P.U.H.
ul. Popiełuszki 12/108 35-328 Rzeszów
2. Wiesław Buż, Grażyna Buż, Marta Para, Bogdan Porada
„RADIO-TAXI 919” P.U.H. BUŻ&BUŻ s.c.
ul. Ks. Jałowego 29 35-010 Rzeszów
3. Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Rzeszowie
„Super-Taxi”
Al. Piłsudskiego 17 35-074 Rzeszów
4. RKR a/a